

تولید آمار

مرکز آمار ایران بر اساس ماده ۳ قانون مصوب سال ۱۳۵۳، موظف به انجام سرشماری‌های عمومی و آمارگیری‌های نمونه‌ای در زمینه‌های اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و سیاسی به منظور تهیه آمارهای لازم برای تأمین پیش‌نیازهای برنامه‌ریزی و هدف‌های برنامه‌های عمرانی کشور و همچنین تهیه محاسبات ملی و شاخص قیمت‌ها است. در این سال، اقدامات مرکز در زمینه تولید آمار به شرح زیر بوده است:

◆ طرح‌های آمارگیری

در چارچوب برنامه ملی آمار کشور، به منظور تولید آمار در بخش‌های مختلف اقتصادی، صنعت، معدن، کشاورزی، بازرگانی، خدمات، مسکن و خانوار، بیش از ۳۰ طرح آماری و جمع‌آوری اطلاعات انجام شد. علاوه بر آن تعدادی طرح آماری برای دریافت اطلاعات تفصیلی مورد نیاز جدول‌های داده-ستانده و نیز حساب اقماری فناوری اطلاعات و ارتباطات به اجرا گذاشته شد. همچنین با تأکید رئیس محترم مرکز، به منظور کاهش هزینه‌های اجرا و تسریع در استخراج نتایج، در اجرای برخی از طرح‌ها تبلت جایگزین پرسشنامه‌های فیزیکی شده است. نتایج این طرح‌ها در قالب نشریه و نیز از طریق درگاه ملی آمار قابل دسترس می‌باشد. عناوین و خلاصه اطلاعات هر یک از طرح‌های آماری اجرا شده در سال ۱۳۹۲ بجز طرح‌های مرتبط با تهیه جداول داده-ستانده به شرح زیر است:

آمارگیری از نیروی کار

برنامه‌ریزی، ارزیابی و تحلیل سیاست‌های اقتصادی کشور در زمینه بازار کار، اجرای طرح آمارگیری نیروی کار را ضروری می‌سازد. هدف کلی از اجرای این طرح، شناخت ساختار و وضعیت جاری نیروی کار و تغییرات آن است. این هدف از طریق «برآورد فصلی و سالانه شاخص‌های نیروی کار»، «برآورد سالانه جمعیت‌های نیروی کار در سطح کل کشور و استان‌ها»، «برآورد تغییرات فصلی و سالانه شاخص‌های نیروی کار در سطح کل کشور» و همچنین «برآورد تغییرات سالانه شاخص‌های نیروی کار در سطح استان‌ها» تأمین می‌شود. برای اجرای این آمارگیری به بیش از ۱۸۷ هزار خانوار نمونه مراجعه و از طریق مصاحبه با خانوار و تکمیل پرسشنامه، اطلاعات مربوط به وضعیت اشتغال افراد ۱۰ ساله و بیش‌تر جمع‌آوری می‌شود. نتایج این طرح علاوه بر تأمین نیازهای بخش برنامه‌ریزی کشور در زمینه بازار کار، برای تعیین جایگاه کشور بین سایر کشورهای جهان، مورد استفاده قرار می‌گیرد. اجرای این طرح به صورت فصلی و انتشار نتایج آن به صورت فصلی و سالانه است.

آمارگیری از «هزینه و درآمد خانوارهای شهری» و «هزینه و درآمد خانوارهای روستایی»

نتایج این طرح‌های آمارگیری در بررسی الگوی مصرفی خانوارهای شهری و روستایی، مطالعه روند مصرف کالاها و خدمات، ارزیابی آثار سیاست‌های اقتصادی در زمینه تأمین عدالت اجتماعی، بررسی توزیع درآمد و امکانات و تسهیلات خانوارها، مطالعه روابط متقابل ویژگی‌های اجتماعی- اقتصادی خانوارها، فراهم آوردن امکان بررسی خانوارهای زیر خط فقر کاربرد دارد. علاوه بر آن، نقش مهم نتایج این طرح‌ها در تأمین اطلاعات مورد نیاز حساب‌های ملی و منطقه‌ای، بررسی‌ها و برنامه‌ریزی‌های اقتصادی- اجتماعی کشور تأکید بر اهمیت زیاد آن‌ها دارد. نتایج این طرح‌ها در تصمیم‌گیری‌ها، برنامه‌ریزی‌ها و پژوهش‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مورد استفاده سیاستگذاران، برنامه‌ریزان و پژوهشگران کشور قرار می‌گیرد. برای اجرای این طرح‌ها به حدود ۴۰ هزار خانوار مراجعه و از طریق مصاحبه با خانوار و تکمیل پرسشنامه، اطلاعات مربوط به خصوصیات اجتماعی- اقتصادی خانوار، هزینه‌های خوراکی و غیرخوراکی و درآمد خانوار جمع‌آوری می‌شود. در این طرح‌ها، اندازه نمونه با در نظر گرفتن خطای نسبی کمتر از ۱۰ درصد یا ضریب تغییرات کمتر از ۵ درصد، به‌گونه‌ای بهینه شده است که متوسط هزینه‌های کل، متوسط هزینه‌های خوراکی و دخانی، متوسط هزینه‌های غیرخوراکی و درآمد خانوارها با دقت بالا قابل برآورد باشد. همچنین همراه با ارائه نتایج طرح، «ضریب تغییرات» برآورد انواع هزینه‌های خوراکی و غیرخوراکی و درآمد خانوارها محاسبه و ارائه می‌شود. به این ترتیب کاربران نتایج می‌توانند با محاسبه بازه اطمینان برآوردها، در مورد استفاده یا عدم استفاده از آن‌ها، آگاهانه تصمیم‌گیری کنند. هر سال تغییرات مورد نیاز در راستای بهبود طراحی و اجرای طرح، پس از مطالعات و بررسی‌های لازم و تطبیق با استانداردها و توصیه‌های بین‌المللی، توسط کارشناسان مربوطه اعمال می‌شود.

آمارگیری از کارگاه‌های صنعتی ۱۰ نفر کارکن و بیشتر

هدف اصلی از طراحی و اجرای این طرح تهیه زمینه اطلاعاتی مناسب از ویژگی‌های کارگاه‌های صنعتی، جهت برنامه‌ریزی توسعه صنعتی، اتخاذ سیاست‌های اقتصادی و ارزیابی نتایج حاصل از اجرای برنامه‌های توسعه صنعتی و اعمال سیاست‌های اقتصادی است. این طرح اولین بار در سال ۱۳۵۱ به صورت سرشماری از کارگاه‌های صنعتی دارای ۱۰ نفر کارکن و بیش‌تر به اجرا درآمد و تا سال ۱۳۶۶ هر سال اجرا شده است. از آن سال به بعد، این طرح به صورت آمارگیری نمونه‌ای اجرا و داده‌های آن از طریق مصاحبه با کارگاه (واحد آماری) و تکمیل پرسشنامه جمع‌آوری می‌شود.

آمارگیری از مقدار مصرف حامل‌های انرژی در کارگاه‌های صنعتی ۱۰ نفر کارکن و بیش‌تر

طرح آمارگیری از مقدار مصرف حامل‌های انرژی در کارگاه‌های صنعتی ۱۰ نفر کارکن و بیش‌تر برای نخستین بار در سال ۱۳۹۲ توسط مرکز آمار ایران و در سطح تمامی استان‌های کشور (۳۱ استان) به اجرا در آمد. پس از اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها به چگونگی مصرف انرژی در بخش‌های مختلف توجه ویژه‌ای شده است. به همین دلیل اجرای این طرح به منظور جمع‌آوری اطلاعات پایه برای برنامه‌ریزان، صاحب‌نظران و مدیران و نیز مسئولان کارگاه‌ها، با رویکرد استفاده بهینه از منابع انرژی و نیز بهبود ترازها و حساب‌های مربوط به انرژی در بخش صنعتی ضرورت یافته است. با اجرای این طرح که به تمامی کارگاه‌های صنعتی دارای ۱۰ نفر کارکن و بیش‌تر واقع در نقاط شهری و روستایی کشور مراجعه می‌شود، اطلاعات مربوط به مقدار مصرف حامل‌های انرژی بر حسب نوع حامل انرژی، تعداد کارگاه‌های دارای مولد مستقل برق بر حسب دائم و اضطراری، نوع سوخت آن‌ها و ... به تفکیک استان گردآوری می‌گردد.

آمارگیری از معادن در حال بهره‌برداری کشور

هدف اصلی از طراحی و اجرای این طرح، تهیه اطلاعات جامع و بهنگام از ویژگی‌های معادن در حال بهره‌برداری کشور، برای برنامه‌ریزی توسعه، اتخاذ سیاست‌های اقتصادی و ارزیابی نتایج حاصل از اجرای برنامه‌های توسعه در بخش معدن می‌باشد. در طرح آمارگیری از معادن در حال بهره‌برداری کشور سال ۱۳۹۱ تمامی معادن متشکل کشور که در سال ۱۳۹۰ در حال بهره‌برداری بوده‌اند (بجز معادن شن و ماسه) به صورت سرشماری و معادن شن و ماسه به روش نمونه‌ای مورد آمارگیری قرار گرفته‌اند. از سال ۱۳۶۷ تاکنون به استثنای سال‌های ۱۳۷۰ و ۱۳۸۴ آمارگیری از معادن کشور به‌طور سالانه انجام شده است.

آمارگیری از مقدار مصرف حامل‌های انرژی در معادن در حال بهره‌برداری کشور

طرح آمارگیری از مقدار مصرف حامل‌های انرژی در معادن در حال بهره‌برداری کشور (بجز معادن شن و ماسه) برای نخستین بار در سال ۱۳۹۲ توسط مرکز آمار ایران در سطح تمامی استان‌های کشور (۳۱ استان) به اجرا در آمد. پس از اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها به چگونگی مصرف انرژی در بخش‌های مختلف توجه ویژه‌ای شده است. به همین دلیل اجرای این طرح به منظور جمع‌آوری اطلاعات پایه برای برنامه‌ریزان، صاحب‌نظران و مدیران و نیز سرپرستان معادن با رویکرد استفاده بهینه از منابع انرژی و نیز بهبود ترازها و حساب‌های مربوط به انرژی در بخش صنعتی که مشتمل بر معادن در حال بهره‌برداری نیز هست، ضرورت یافته است. با اجرای این طرح که به تمامی معادن در حال بهره‌برداری کشور مراجعه می‌شود، اطلاعات مربوط به مقدار مصرف حامل‌های انرژی بر حسب نوع حامل انرژی، تعداد معادن دارای مولد مستقل برق بر حسب دائم و اضطراری، نوع سوخت آن‌ها و ... به تفکیک استان گردآوری می‌گردد.

آمارگیری از «دستمزد نیروی انسانی شاغل در طرح‌های عمرانی»، «کرایه ماشین آلات منتخب مورد استفاده در طرح‌های عمرانی» و «قیمت مصالح ساختمانی»

سه طرح فوق، اولین بار در سال ۱۳۶۵ توسط مرکز آمار ایران تهیه و در همه استان‌های کشور به صورت فصلی اجرا و نتایج آن به صورت نشریه‌های شش‌ماهه و سالانه منتشر شد. هدف از اجرای این آمارگیری‌ها، برآورد هزینه طرح‌های عمرانی و پرداخت هزینه آن‌ها، بررسی روند تغییر قیمت‌ها و عوامل مؤثر بر افزایش آن‌ها به منظور کنترل قیمت‌ها است. جمع‌آوری اطلاعات دو طرح آمارگیری از «دستمزد نیروی انسانی شاغل در طرح‌های عمرانی» و «کرایه ماشین‌آلات منتخب مورد استفاده در طرح‌های عمرانی» از طریق اینترنت و اطلاعات طرح آمارگیری از «قیمت مصالح ساختمانی مورد نیاز طرح‌های عمرانی» از طریق مصاحبه و با استفاده از دستگاه تبلت صورت می‌گیرد. نتایج حاصل از این طرح‌ها، شش‌ماه یک‌بار منتشر می‌شود.

آمارگیری از گردشگران ملی

هدف کلی از اجرای این طرح تهیه آمار و اطلاعات مربوط به گردشگری خانوارهای کشور در سال ۱۳۹۱ است. در سال ۱۳۸۷ به دلیل فقدان آمارهای رسمی قابل اعتماد در زمینه گردشگری از یک سو و نیاز برنامه‌ریزان از سوی دیگر، اولین اجرای این طرح صورت گرفت. در این طرح با مراجعه به خانوارهای نمونه و مصاحبه با افراد مطلع، اطلاعاتی در مورد ویژگی‌های سفر از جمله تعداد سفر، نوع سفر (با اقامت شبانه و بدون اقامت شبانه)، هدف اصلی سفر (دیدار بستگان و دوستان، گردش و تفریح، درمان، آموزش، زیارت و ...)، نوع اقامتگاه گردشگران (منزل بستگان و آشنایان، اقامتگاه‌های عمومی، چادر و کمپ شخصی و ...)، هزینه‌های سفر و ... جمع‌آوری می‌شود. نتایج حاصل از این طرح در سطح کل کشور منتشر می‌شود.

آمارگیری از فعالیت‌های تحقیق و توسعه

طرح آمارگیری از کارگاه‌های دارای فعالیت تحقیق و توسعه توسط مرکز آمار ایران به منظور سنجش و اندازه‌گیری شاخص‌های علم و فناوری از سال ۱۳۷۶ به صورت هر دو سال یک بار و از سال ۱۳۸۸ به صورت سالانه اجرا شده است. این طرح در سال ۱۳۹۲ طی ماه‌های آبان و آذر با مراجعه به ۳۰۰۹ واحد از سه زیر جامعه شامل: مراکز و مؤسسات تحقیقاتی، کارگاه‌های صنعتی ۵۰ نفر کارکن و بیش‌تر دارای بخش تحقیق و توسعه، دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی وابسته به وزارت علوم، تحقیقات و فناوری (شامل واحدهای پیام نور و مؤسسات آموزش عالی غیر انتفاعی واقع در مراکز استان‌ها بجز دانشگاه‌های علمی کاربردی)، همچنین واحدهای جامع، بسیار بزرگ و بزرگ دانشگاه آزاد اسلامی انجام شد. هدف از اجرای این طرح به دست آوردن اطلاعات مربوط به تعداد محققان، تعداد پروژه‌های تحقیقاتی به تفکیک نوع پروژه و وضعیت اجرا، هزینه‌های تحقیق و توسعه و ارزش سرمایه‌گذاری در این بخش برای تأمین نیازهای برنامه‌ریزان است. نتایج حاصل از اجرای طرح در سطح استان و به طور سالانه منتشر می‌شود و در تدوین گزارش‌های ملی از سوی مراجع زیر مورد استفاده قرار می‌گیرد.

- مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی؛
- شورای عالی انقلاب فرهنگی؛
- معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری؛
- وزارت علوم، تحقیقات و فناوری.

آمارگیری از فعالیتهای فرهنگی خانوار

بر اساس استانداردهای بین‌المللی و سازمان یونسکو و تجربیات کشورهای توسعه یافته در اجرای طرح‌های آمارگیری از فعالیتهای فرهنگی، هنری و ورزشی خانوار، مرکز آمار ایران اجرای طرح آمارگیری از فعالیتهای فرهنگی خانوار را در دستور کار قرار داد. اهمیت شناخت و سنجش فرهنگ عمومی در شکوفایی و توسعه جامعه ایجاب می‌نماید تا نظام آماری منسجم و پویایی در این بخش استقرار یافته، تولید و انتشار آمار و اطلاعات مورد نیاز برنامه‌ریزان در دستور کار قرار گیرد. طرح مذکور به منظور ترسیم تصویری جامع از وضعیت فعالیتهای فرهنگی کشور، برای اولین بار توسط مرکز آمار ایران در سال ۱۳۹۲ طراحی شد ولی به دلیل همزمانی با اجرای طرح‌های ویژه داده-ستانده، اجرای آن به سال ۱۳۹۳ موکول شد. با استمرار این طرح، شناخت شاخص‌ها و روند تغییرات فرهنگی در گذر زمان میسر می‌گردد.

آمارگیری از تجارت الکترونیکی کارگاه‌های بازرگانی کشور

طرح آمارگیری از تجارت الکترونیکی در کارگاه‌های کشور برای اولین بار در مرکز آمار ایران به اجرا در آمد. آموزش این طرح به روش الکترونیکی^۱ انجام شد و پس از آن به هتل‌ها و اقامتگاه‌های عمومی، انتشارات الکترونیکی کتاب، کارگزاری‌های بورس و آژانس‌های مسافرتی در سراسر کشور مراجعه و پرسشنامه موردنظر تکمیل گردید. از نتایج این طرح می‌توان به برآورد تعداد کاربران رایانه و اینترنت، میزان خرید و فروش اینترنتی و نوع آن، برآورد مقدار تشکیل سرمایه ثابت ناخالص و تعداد کارکنان در بخش فناوری اطلاعات و ارتباطات کشور و ... اشاره کرد.

آمارگیری از گاوداری‌های صنعتی کشور

در برنامه پنج‌ساله توسعه جمهوری اسلامی ایران به «حفظ ظرفیت تولید و نیل به خودکفایی در تولید محصولات کشاورزی دامی، اصلاح الگوی مصرف بر اساس استانداردهای تغذیه، گسترش کشاورزی صنعتی و دانش‌بنیان، فراهم نمودن زیرساخت‌های امنیت غذایی و ارتقای ارزش افزوده بخش کشاورزی بر مبنای ملاحظات توسعه پایدار» اشاره شده است. همچنین بر «حمایت از افزایش تولید پروتئین حیوانی حاصل از انواع دام، طیور و آبزیان» به‌عنوان یکی از تکالیف دولت برای تأمین امنیت غذایی تأکید شده است. این امر با استفاده مطلوب و اصولی از منابع و امکانات و با به‌کارگیری روش‌های نوین امکان‌پذیر می‌شود. از آنجا که سهم قابل ملاحظه‌ای از شیر و گوشت کشور توسط گاوداری‌های صنعتی تولید

می‌شود؛ لذا به منظور شناخت نحوه فعالیت و بازدهی این صنعت و برنامه‌ریزی برای افزایش تولید، افزایش بهره‌وری و بهبود کیفیت محصولات این بخش، وجود آمار و اطلاعات بهنگام امری اجتناب‌ناپذیر است. با توجه به اهمیت آمار و اطلاعات این فعالیت، مرکز آمار ایران در سال‌های ۱۳۶۹، ۱۳۷۳، ۱۳۸۱ و ۱۳۸۹ از گاو‌داری‌های صنعتی کشور سرشماری و نتایج آن را منتشر کرد. در سال‌های ۱۳۷۵، ۱۳۷۹ و ۱۳۸۶ نیز آمارگیری نمونه‌ای از گاو‌داری‌های صنعتی را به مرحله اجرا در آورد و نتایج آن را منتشر کرد. علاوه بر آن، طرح بهنگام‌سازی فهرست گاو‌داری‌های صنعتی در سال ۱۳۸۱ در مرکز آمار ایران تهیه و توسط وزارت جهاد کشاورزی به مرحله اجرا در آمد. پس از آن نیز وزارت جهاد کشاورزی در سال ۱۳۸۳ آمارگیری نمونه‌ای از گاو‌داری‌های صنعتی را اجرا و نتایج آن را منتشر نمود. به منظور برآورده نمودن نیازهای آماری برنامه‌ریزان بخش دام از آخرین وضعیت گاو‌داری‌های صنعتی کشور، طرح آمارگیری از گاو‌داری‌های صنعتی کشور در تابستان سال ۱۳۹۲ در ۳۱ استان کشور به مرحله اجرا در آمد. در این طرح علاوه بر بهنگام‌سازی چارچوب آماری گاو‌داری‌های صنعتی کشور، اطلاعات گسترده‌ای در مورد «وضع و نوع فعالیت»، «وضعیت حقوقی»، «ظرفیت گاو‌داری»، «تعداد انواع گاو و گوساله موجود و ترکیب گله موجود به تفکیک نژاد»، «تعداد دام و تغییرات آن در سال ۱۳۹۱»، «مقدار تولید و ارزش شیر، کود و گوساله و گاو پروار شده در سال ۱۳۹۱ و سه ماهه اول سال ۱۳۹۲»، «مقدار و ارزش مصرف انواع علوفه در سال ۱۳۹۱»، «پرداختی‌های گاو‌داری‌های صنعتی در سال ۱۳۹۱»، «ارزش سوخت مصرف شده و آب و برق خریداری شده در سال ۱۳۹۱»، «تعداد شاغلان و پرداختی‌های گاو‌داری‌های صنعتی به شاغلان با مزد و حقوق در سال ۱۳۹۱»، «ارزش سرمایه‌گذاری گاو‌داری‌های صنعتی در سال ۱۳۹۱» و «سایر دریافتی‌های گاو‌داری‌های صنعتی» جمع‌آوری شد.

آزمایش سرشماری عمومی کشاورزی

هدف از اجرای سرشماری عمومی کشاورزی، تهیه چارچوب بهره‌برداران کشاورزی و جمع‌آوری اطلاعات مربوط به فعالیت‌های کشاورزی تمامی بهره‌برداران کشاورزی کشور است. در ایران اولین آمارگیری کشاورزی در سطح کشور به روش نمونه‌گیری در سال ۱۳۳۹ اجرا شد. در سال ۱۳۵۲ اولین سرشماری کشاورزی در سطح مناطق روستایی کشور به اجرا در آمد. در سال ۱۳۶۷ اولین سرشماری عمومی کشاورزی با مراجعه به تمامی خانوارهای ساکن و غیرساکن و شرکت‌های رسمی و مؤسسه‌های عمومی در مناطق شهری و روستایی اجرا شد. دومین سرشماری عمومی کشاورزی به فاصله پنج سال از سرشماری قبلی در سال ۱۳۷۲ و سومین سرشماری ده سال پس از آن در سال ۱۳۸۲ اجرا شد. بر این اساس مقرر شد چهارمین سرشماری عمومی کشاورزی در سال ۱۳۹۳ به مرحله اجرا در آید. بر اساس توصیه سازمان‌های آماری بین‌المللی لازم است قبل از اجرای سرشماری اصلی، طرح به صورت آزمایشی در مقیاس کوچک (مناطق منتخب) اجرا شود. بر اساس برنامه‌ریزی انجام شده مقرر گردید از دستگاه تابلت برای ثبت اطلاعات بهره‌برداران کشاورزی استفاده شود. بدیهی است پیاده‌سازی این روش تغییرات گسترده‌ای را در مراحل مختلف طراحی طرح، تهیه برنامه‌های نرم‌افزاری، اجرای طرح و... موجب شد. از این رو دو مرحله آزمایش سرشماری در سال‌های ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ در دستور کار قرار گرفت. دومین آزمایش سرشماری کشاورزی در پاییز سال ۱۳۹۲ و در سطح ۳۱ استان کشور (هر استان یک دهستان منتخب و

در مجموع ۵ شهر منتخب در سطح کشور) به مرحله اجرا در آمد. در این آزمایش با استفاده از تجربیات و آموخته‌های حاصل از اجرای آزمایش اول، طرح در مقیاس وسیع‌تر اجرا شد. در این مرحله نیز علاوه بر کنترل موارد مشاهده شده در آزمایش گذشته، موارد مرتبط با تغییرات اعمال شده در ساختار طرح و برنامه‌های نرم‌افزاری و سایر موضوعات مرتبط مورد بررسی همه جانبه قرار گرفت و اشکالات مشاهده شده مرتفع گردید. تجربیات حاصل از اجرای آزمایشی سرشماری کشاورزی در سال‌های ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ موجب شد تا زمینه اجرای موفق سرشماری کشاورزی در سال ۱۳۹۳ در سطح ملی فراهم شود.

جمع‌آوری اطلاعات « قیمت و اجاره مسکن در نقاط شهری کشور » و « قیمت و اجاره مسکن در شهر تهران »

هدف از اجرای این طرح‌ها، برآورد متوسط قیمت خرید و فروش قطعی و نیز اجاره بهای یک متر مربع زیربنای واحدهای مسکونی در سطح مناطق شهرداری شهر تهران و سایر نقاط شهری کشور در هر فصل و سطوح جغرافیایی و دوره‌های زمانی مختلف است. نتایج حاصل از این طرح‌ها، اطلاعات مورد نیاز برای برنامه‌ریزی در زمینه مسکن را در اختیار برنامه‌ریزان و سیاستگذاران قرار می‌دهد. طی سال‌های ۸۲-۱۳۷۰ و ۸۸-۱۳۸۷ طرح‌های آمارگیری فوق توسط مرکز آمار ایران و چند سال توسط وزارت مسکن و شهرسازی اجرا شد. از سال ۱۳۸۸ شیوه جمع‌آوری اطلاعات تغییر یافته، به گونه‌ای که اطلاعات این طرح‌ها از طریق سامانه ثبتی مدیریت املاک و مستغلات کشور کسب می‌شود. نتایج حاصل از طرح جمع‌آوری اطلاعات «قیمت و اجاره مسکن در شهر تهران» به صورت فصلی و نتایج حاصل از طرح جمع‌آوری اطلاعات «قیمت و اجاره مسکن در نقاط شهری کشور»، شش ماه یک‌بار منتشر می‌شود.

جمع‌آوری اطلاعات پروانه‌های ساختمانی صادر شده توسط شهرداری‌های کشور

طرح جمع‌آوری اطلاعات پروانه‌های ساختمانی صادر شده توسط شهرداری‌های کشور، با هدف اصلی تعیین میزان ساخت‌وساز ساختمان در نقاط شهری کشور و نیز تعیین برخی مشخصات آن‌ها از سال ۱۳۵۸ به اجرا گذاشته شده است. نتایج حاصل از این طرح، نیاز برنامه‌ریزان شهری به آمار و اطلاعات در بخش ساختمان و مسکن را با استفاده از جمع‌آوری برخی اطلاعات ثبت شده در پروانه‌های ساختمانی، تأمین می‌کند. دوره انتشار این اطلاعات از سال ۱۳۵۸ سالانه، از سال ۱۳۷۷ تا سال ۱۳۸۸ شش‌ماهه و از سال ۱۳۸۹ فصلی بوده است.

ثبت اطلاعات شاخص پرتو فرابنفش در کشور

اولین نشریه اطلاعات شاخص پرتو فرابنفش با همکاری مرکز سلامت محیط و کار وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، بر اساس اطلاعات ثبت شده پرتوهای فرابنفش به طور روزانه در سامانه اطلاعات جامع بهداشت محیط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی برای سال‌های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۱ تدوین و منتشر شد. سامانه اطلاعات جامع بهداشت محیط، یک سیستم جامع اطلاع‌رسانی و گردآوری داده‌های عوامل محیطی است که بر اساس قانون برنامه پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران مصوبه هیئت دولت (شورای عالی سلامت و امنیت غذایی) راه‌اندازی شده است.